

РЕШЕНИЕ

№ 1086

гр. София, 18.02.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 44 състав, в
публично заседание на 29.01.2013 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Юлия Тодорова

при участието на секретаря Емилия Митова, като разгледа дело номер **9585** по описа за **2012** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 - 178 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във вр. с чл. 233 от Закона за Министерството на вътрешните работи (ЗМВР).

Жалбоподателят Р. А. А. ЕГН [ЕГН] Гр.С., [улица] обжалва ЗАПОВЕД № 1-165 от 09.08.2012 г. на Директора на дирекция „Правно-нормативна дейност“ - комисар Р. Д..

Жалбоподателят твърди, че на 13.09.2012 г. му е връчена Заповед рег.№ I-165/09.08.2012 г. на Директора на дирекция „Правно-нормативна дейност“ - комисар Р. Д. за налагане на дисциплинарно наказание „уволнение и прекратяване на служебното правоотношение“.

Поддържа, че заповедта за уволнението е незаконосъобразна и я обжалва в установения от закона срок.

Сочи, че наказанието е наложено за нарушение на Министерска заповед рег.№ 3-2013/08.11.2006 г., с която се утвърждават вътрешно-етични правила за поведение на държавните служители в МВР. Заповед № 1-3-2013/08.11.2006 г. на Министъра на вътрешните работи предвижда задължително налагане на наказание „уволнение“ при установяване на управление на МПС след употреба на алкохол с концентрация в кръвта над 0,5 промила на хиляда. Това деяние не може да се определи като несъвместимо с морала, тъй като засяга не етичните норми, а правовия ред. То не може да се окачестви и като уронващо престижа на службата в Министерство на вътрешните работи, щом забраната за управление на МПС след употреба на алкохол се отнася за всеки, независимо от служебното му положение. Дори да се приеме, че

действията, нарушаващи обществения ред представляват и нарушение на служебната дисциплина, дисциплинарна отговорност следва да се носи при условията на чл.229, ал.2 от ЗМВР. Според жалбоподателя текстът поставя изискване за определяне вида и размера на дисциплинарното наказание, съобразно тежестта на нарушението и настъпилите от него последици, обстоятелствата, при които е извършено, формата на вината и цялостното поведение на държавния служител по време на службата. С въведеното чрез заповедта задължение за налагане на най-тежкото дисциплинарно наказание в подобни случаи, се нарушава императивното законово правило на чл.229, ал.2 от ЗМВР и води до недопустимо абсолютизиране на едно единствено деяние без право на преценка на посочените в текста обстоятелства, които са различни в отделните случаи и самия закон поставя условия за преценяването им .

Така в случая не е направена преценка на посочените в текста на чл.229, ал.2 от ЗМВР обстоятелства, а именно:

- по време на службата му в МВР не му е налагано дисциплинарно наказание;
- не му е съставян акт за административно нарушение на ЗДП;
- за да предотврати удар с друго превозно средство, участник в движението, насочил личния си автомобил към ограда и бетонни отливки за ограда в резултат на, което рискувал здравето на собствената си дъщеря, което за него е най-тежкото наказание до живот;
- вследствие на тази маневра предотвратил удар с друго МПС с евентуални вредни последици за пътниците в него, както и тежки имуществени вреди;
- навременните му и адекватни действия по даване на първа помощ на пострадалата - дъщеря му В. А..

Уволнението на база приложеното основание, в случая превратно упражнено, противоречи и на целта на закона - видно до сега не му е налагано дисциплинарно наказание, не му е съставян и акт за административно нарушение по ЗДП. Жалбоподателят сочи, че е бил стриктен при изпълнение на служебните си задължения.

Неоснователно в мотивите на заповедта е посочено, че деянието му е станало обществено известно - за катастрофата не е съобщено в средствата за масова информация, а само в бюлетин на МВР, който е за служебно ползване без да се цитира името му. На СГП и в НИСБМП „П.“, както се цитира в обобщена справка рег.№ 5101/25.07.2012 г., фактите около ПТП са станали служебно известни, но това далеч не значи, че са предмет на обществено достояние.

Обжалваната заповед е издадена и в нарушение на друго императивно законово правило - това на чл.229, ал.4 от ЗМВР. Според него наказващият орган е длъжен да събере и оцени всички доказателства, включително и тези, посочени от държавния служител.

В хода на дисциплинарното производство не са взети предвид доказателствата, посочени от него. Вместо това наказващият орган се е съобразил с доказателства, събрани от други органи и в хода на други производства, които не са приключили и въз основа на тях е направил решаващите си изводи.

Дисциплинарно-разследващият орган не обсъдил обясненията на дъщеря му В. А., която е основният свидетел на ПТП и която описва различна фактическа обстановка от тази в обобщената му справка.

Не е взето предвид, че е оспорил заключенията на химическата експертиза на кръвта му. Поискал е в рамките на дисциплинарното производство да се извърши медицинска

експертиза, която да отговори на въпроса, дали поетото количество алкохол от него е възможно да даде такова съдържание на алкохол в кръвта му, което не е сторено. Нарушено е и правото му по чл.230, ал.4 от ЗМВР да бъде подпомаган от служител на МВР. С писмено заявление вх.№ 5057/24.07.2012 г. изрично поискал да бъде подпомаган в дисциплинарното производство, от друг служител, което не било уважено. Заповедта е издадена и в нарушение на чл.230, ал.3 от ЗМВР, която норма задължава дисциплинарно-разследващия орган да извърши всички процедурни действия по доказване на дисциплинарното нарушение като за разкриване на обективната истина са допустими всички начини и средства (чл.229, ал.3 ЗМВР).

Предвид изложеното счита, че обжалваната заповед е издадена в нарушение на императивни законови норми на ЗМВР, в противоречие с реда, предписан от ЗМВР за провеждане на дисциплинарното производство и в разрез с целта на Закона.

При горните фактически твърдения жалбоподателят моли съдът да отмени Заповед № 1-165 от 09.08.2012 г. на директора на дирекция „Правно-нормативна дейност“ като незаконосъобразна.

Към жалбата се прилагат: Заповед рег.№ 1-165/09.08.2012 г. на директора на дирекция „Правно-нормативна дейност“, акт № за установяване на административно нарушение; Заповед № 1-125/01.06.2012 г., Покана № 4957/18.07.2012 г., Покана рег.№ 5023/23.07.2012 г., Покана рег. № 5025/23.07.2012 г., Възражение вх.№ 12589/19.07.2012 г., Заявление вх.№ 5057/24.07.2012 г., Постановление за привличане на обвиняем и вземане на мярка за неотклонение Епикриза № 3 18495/2012 г., болнични листове на Р. А. А. - 4 бр. от 19.05.2012 г. до 20.09.2012 г.;

Ответникът по жалбата на Директора на дирекция „Правно-нормативна дейност“ при МВР, оспорва жалбата, счита същата за неоснователна и моли да се отхвърли като такава.

Представителят на Софийска градска прокуратура не изразява становище по жалбата. Съдът, след като обсъди доводите на страните и прецени по реда на чл. 235 ал. 1 от ГПК във вр. с чл. 144 от АПК, събраните и приети по делото писмени доказателства, приема за установено от фактическа страна, следното:

Жалбата е подадена срещу индивидуален административен акт, който подлежи на обжалване по смисъла на чл. 145 и сл. от АПК. Същата се оспорва от Р. А. А., който се явява неин адресат и заинтересовано лице по чл.147, ал.1 от АПК. Жалбата е подадена в преклузивния срок по чл. 149, ал.1 от АПК, тъй като лицето е уведомено, че може да обжалва на дата 13.09.2012г./стр.28 от делото/, а жалбата е подадена до Административния съд на дата 25.09.2012г. с вх.№ 22123 по описа на Регистратурата на АССГ. Ето защо тя се явява процесуално допустима и като такава следва да бъде разгледана по същество.

Предмет на оспорване в настоящото производство е ЗАПОВЕД № 1-165 от 09.08.2012 г. на директора на дирекция „Правно-нормативна дейност“ - комисар Р. Д..

При извършената служебна проверка на законосъобразността на оспорената заповед съгласно чл. 168, ал. 1 от АПК на основанията посочени в чл. 146 от АПК, съдът следва да установи дали тя е издадена от компетентен орган и съобразно правомощията му предвид вида на наложеното в заповедна наказание, дали има съдържанието по ЗМВР и в срока по този закон.

Затова следва да възложи в тежест на Директора на дирекция „Правно-нормативна дейност“ към МВР да докаже тези обстоятелства.

Установява се от Постановление за привличане на обвиняем и вземане мярка за

неотклонение-гаранция от дата 20.08.2012 год., че на основание чл.219 НПК лицето: Р. А. А., е привлечен като обвиняем в извършване на престъплението, за това, че на 19.05.12 год. около 19ч 10 м. в [населено място],[жк]на [улица]след №1 в посока село "Д." управлявал МПС- л.а. О.-А. караван с ДК [рег.номер на МПС] , собственост на Р. А. А., с концентрация на алкохол в кръвта си над 1,2 на хиляда, а именно с концентрация 1,9 на хиляда установено по надлежния ред с протокол за химическа експертиза за определяне концентрацията на алкохол или друго упойващо вещество в кръвта № 776/21.05.2012 г. на МБАЛ "С. [населено място]-АД - престъпление по чл. 343Б ал.1 от НК.

Със Заповед № I-125 от 01.06.2012г., е образувано дисциплинарно производство по чл. 230, ал. 1 ЗМВР срещу държавен служител в дирекция „Правно-нормативна дейност"-МВР.

Производството е започнало във връзка с постъпили предварителни данни, съдържащи се в материалите от проверка, образувана по заповед рег.№ 1-113/22.05.2012г. и справка рег. № 3741/30.05.2012 г. по описа на ДПНД-МВР, затова, че на 19.05.2012 г. около 19,00 часа в [населено място], на [улица]сътрудник Р. А. А.-водач на автомобил I степен той и домакин в „Административно-техническо осигуряване" при ДПНД-МВР, категория „Е"-1степен, е управлявал собствения си лек автомобил „О. А. К." с ДК № СА 8324 НР след употреба на алкохол-1,9 промила, установено с химическа експертиза. При това е предизвикал ПТП и във връзка със случая има образувано досъдебно производство № 173/2012г. по описа на Следствен отдел при Софийска градска прокуратура, с което е нарушил т. 4, т. 7 и т. 17, б. "а" и б."б" от Етичния кодекс за поведение на държавните служители в МВР-тежко дисциплинарно нарушение по смисъла на чл. 224, ал. 2, т. 4 от ЗМВР. Същото представлява деяние, несъвместимо с етичните правила за поведение на държавните служители в МВР, с което е уронен престижа на службата, за което на основание чл. 227, ал. 1, т. 10 от ЗМВР във връзка с чл. 230, ал.2, т. 4 от ППЗМВР задължително се налага дисциплинарно наказание „Уволнение”, на основание чл. 230, ал.1, т. 2 и ал. 2 от ЗМВР.

С посочената заповед е образувано дисциплинарно производство против жалбоподателя и е определен дисциплинарно разследващ орган, който да проведе разследването.

Това е комисия в състав: председател комисар Б. Б. П.-началник отдел „ППСДСГ-ДПНД, категория „Б" и членове: инспектор Б. Д. И.-главен юрисконсулт в отдел „ГШСДО"-ДПНД, категория „Г" и инспектор Я. Й. С.-главен юрисконсулт в отдел „ГШСДО"-ДПНД, категория „Г". Дисциплинарно-разследващият орган следва да запознае срещу подпис Р. А. с настоящата заповед и да му разясни правото да участва в дисциплинарното производство самостоятелно и да бъде подпомаган в защитата си от посочен от него служител на МВР, както и да дава обяснения, и да представя доказателства. Съгласно същата заповед, дисциплинарно-наказващия орган следва да изготви и обобщена справка и становище относно наличието на основание за реализиране на дисциплинарната отговорност на Р. А..

Видно е от покана по чл. 243, ал.5 от ППЗМВР, рег.№ 4957 от 18.07.2012г., че дисциплинарно-разследващия орган е поканил жалбоподателя, да се яви и запознае с обобщената справка от проведеното срещу него дисциплинарно производство за тежко нарушение на служебната дисциплина по чл. 227 ал.1 т.10 от ЗМВР. Тази покана и според стореното върху нея отбелязване, е връчена на жалбоподателя на дата

18.07.2012г.

С друга покана от дата 23.07.2012г., жалбоподателят е уведомен, че служителката Д. Л. е отказала да му помага в защитата в дисциплинарното производство. Поради това, дисциплинарно-разследващия орган е помолил с тази покана жалбоподателя в срок от 24 часа да го уведоми, дали желае друг служител от МВР, да му помага в защитата в дисциплинарното производство., като в този срок да предостави на дисциплинарния орган имената, структурата, в която работи и телефон за връзка.

Тази покана е връчена на жалбоподателя на дата 23.07.2012г. в 9,15 часа.

На жалбоподателя е връчена втора такава от дата 23.07.2012г. рег.№ 5025, да се яви на 25.07.2012г. в 13,00 часа в сградата на МВР, като е посочен и точния адрес, за да се запознае лицето с обобщената справка от проведеното дисциплинарно производство. В поканата се сочи, че следва в срок от 24 часа да представи и своите възражения. Тази покана му е връчена отново на 23.07.2012г. в 9,40 часа.

Видно е от писмо на жалбоподателя от дата 24.07.2012г. рег.№ 5057 от 2012г. по описа на Дирекция „Правно –нормативно обслужване”, че лицето е посочило изрично до Д. /дисциплинарно-разследващ орган/, че лицата, от състава на ВМВР, които е посочило да ги защитава, са отказали, поради което желае да се представлява от адвокат, който има готовност да упълномощи веднага.

Според възражение от жалбоподателя по делото от дата 19.07.2012г. рег.№ 12589 до Министъра на Вътрешните работи и до Директора на Дирекция „Правно нормативна дейност”, същият сочи, че не били събрани всички доказателства, които са относими към случая. Не били събрани в това число обяснения на дъщеря му В. А., която описва различна фактическа обстановка. Поддържа във възражението, че в „П.” бил на медикаменти и в шок от събитието, поради което и предвид липсата на ясен спомен, казал, че употребил алкохол. Моли в рамките на дисциплинарното производство срещу него, да се изготви медицинска експертиза, която да установи, дали при посоченото от жалбоподателя количество алкохол, е възможно да даде такъв показател.

Нарушено било и правото му да бъде подпомаган от други служители от МВР. Инал желание да бъде подпомаган от Д. Л.-главен юрисконсулт, но тя била в отпуск. Искал именно нейната помощ и затова не са обърнал към друг служител. Комисията не му разяснила, че няма пречка да посочи Д. Л., въпреки, че той им обяснил ситуацията.

Жалбоподателят представи и пет броя болнични листи, видно от които лицето е било в отпуск по болест от 19.05.2012г. до 22.02.2012 г вкл. I-165 от 09.08.2012г. на Директора на Дирекция правно нормативна при МВР, че лицето Р. А., се е запознало с нея на 13.09.2012г.

Според представен от ответника болничен лист № 0931730/лист 29 от делото/, жалбоподателят е в отпуск по болест за периода от 21.09.2012г. до 20.10.2012г., т.с. към датата, в която е бил дисциплинарно уволнен, за което е уведомен надлежно-13.09.2012г., лицето е било в отпуск по болест.

Процесният болничен лист е представен от ответника и не е оспорен от него.

По делото се приложи протокол от 31.07.2012г. рег.№ 5251, съставен в сградата на МВР, кабинета на директора на ДПНД-МВР комисар Р. Д., видно от който жалбоподателят и на основание чл.229, ал.1 от ЗМВР във вр. с чл.237, ал.3 от ППЗМВР е бил изслушан във връзка с воденото срещу него дисциплинарно производство, образувано със заповед № I-125/01.06.2012г. на директора на ДПНД-МВР.

На това изслушване /протокол на стр. 34 от делото/, жалбоподателят е заявил, че ужасно съжалява и вече си носи наказанието и за цял живот.

Изслушването се е провело законосъобразно от дисциплинарно наказващия орган директора на ДПНД-МВР комисар Р. Д., в присъствието на дисциплинарно разследващия орган, определен със заповед № 1-125/01.06.2012г. комисия в състав комисар Б. П., инспектор Б. И. и инспектор Я. С..

Според този протокол, жалбоподателят е запознат със Заповед № 1-125/01.06.2012г. за образуването дисциплинарно производство срещу него и е получил екземпляр от него.

Съгласно становище рег.№ 1567 от 27.07.2012г. на Д., се установява, че с писмо рег. №4551/02.07.2012г. по описа на ДПНД са изискани и получени материали, отнасящи се до извършеното от Р. А. дисциплинарно нарушение от отдел „Следствен" при Софийска градска прокуратура, представляващи доказателства по досъдебно производство № 173/2012 г.

За изясняване на пълната и обективна истина комисията изиска сведения от Н. Б. Ц. - служител „ОПП"-СДВР, гл.полицай А. А. П. — служител във 02 РУ-СДВР и командир на отделение Н. А. Р. - служител във 02 РУ-СДВР, които бяха приложени към дисциплинарното производство.

От събраните материали административният орган е възприел следната фактическа обстановка:

На 19.05.2011 г. със заповед № 13-1015/19.05.2012г. на Министъра на вътрешните работи, считано от 14,00 часа, служителите на МВР са освободени от изпълнение на служебните им задължения за деня. По-късно, след посочения в заповедта час, в извън установеното работно време Р. А. А. - водач на автомобил I степен той и домакин в „Административно-техническо осигуряване" при ДПНД-МВР, е употребил алкохол. Според неговите обяснения е изпил две бири и една мастика-голяма. По-късно с личния си лек автомобил „О. А. К." с [рег.номер на МПС] е отишъл до [населено място], като е бил придружен от дъщеря си В.. На връщане от [населено място] е управлявал автомобила въпреки употребения алкохол, като до него на предната седалка се е возела дъщеря му. Около 19.10 ч. в [населено място] на [улица]след № 1 в посока [населено място], управлявайки автомобила след употреба на алкохол, е предизвикал ПТП, като самокатастрофирал вдясно от платното за движение, при което е настъпил удар между автомобила и ограда и бетонни отливки за ограда. В резултат на удара е пострадала пътуващата в лекия автомобил В. А., вследствие на което е била настанена за лечение в НИСБМП „П." с опасност за живота и със следните увреждания - фрактура на таза, изкълчване и фрактура на дясна тазобедрена става, срамни кости, кръв в корема, контузия на мозъка. Пострадал е и самият водач на лекия автомобил Р. А., като е получил фрактура на пет ребра вдясно, пневмоторакс и хемоторакс на бял дроб вдясно. От ПТП са причинени материални щети на лекия автомобил както и на оградата, в която се е блъснал.

Във връзка с настъпилото ПТП е бил изпратен наряд на 02 РУ-СДВР със задача да запази местопроизшествието до пристигане дежурен екип на ОПП-СДВР. Пристигналите на мястото служители на 02 РУ А. П. и Н. Р. заварили служители на РЗПАБ и линейки на БМП. По безспорен начин

двамата са установили, че лекият автомобил е бил управляван от Р. А.. Когато дошъл екипът на ОПП-СДВР в състав: Н. Ц. и полицейски инспектор Г. Г., същият установил, че лекият автомобил „О. А. К.“ с [рег.номер на МПС] е самокатастрофирал. С оглед на данните, че случаят може да е от компетентността на следствието, е бил уведомен дежурният следовател при следствен отдел СГП. След извършване на съответните действия екипът на ОПП-СДВР е посетил НИСБМП „П.“, където са били откарани пострадалите от ПТП Р. А. и В. А.. В болничното заведение Р. А. се е легитимирал като служител на МВР със служебната си карта. Били са направени неуспешни опити същият да бъде изпробван за наличие на алкохол с техническо средство „Дрегер“. Поради получените наранявания водачът на лекия автомобил Р. А. не е могъл да издиша необходимото количество въздух, поради което му е била взета кръвна проба.

Кръвната проба е взета на 19.05.2012 г. в 20,40 мин., което се установява от протокол, издаден от доктор А. Ц.-хирург в НИСБМП „П.“. Извършена е химическа експертиза, заключението от която е отразено в протокол № 776/21.05.2012 г. и от него се установява, че в кръвта на Р. А. има концентрация на алкохол 1,9 промила. Експертизата е направена в специализираната химическа лаборатория към МБАЛ „С. А.“-С. чрез използване на газхроматографски метод.

Административните органи са заключили, че в личното кадрово дело на Р. А. са се намерили материали, които по безспорен начин доказват факта на запознаването му с „Етичния кодекс за поведение на държавните служители в МВР“. Запознаването е осъществено лично срещу подпис, което се установява от Протокол от 11.01.2007 г.

В дадените обяснения при изслушването му Р. А. потвърждава, че на 19.05.2011 г. е употребил алкохол и в такова състояние е управлявал личния си автомобил „О. А. К.“ с [рег.номер на МПС] . Твърди, че няма спомени за настъпилото ПТП. Освен от обясненията на служителя, управлението на автомобила след употреба на алкохол се установява по безспорен начин и от сведенията от А. П., Н. Р., Н. Ц., писмени доказателства от досъдебното производство, както и от заключението на химическата експертиза, което установява наличие на алкохол в кръвта на служителя 1,9 промила непосредствено след настъпилото ПТП.

От оценката и анализа на събраните в дисциплинарното производство доказателства се установява, че Р. А. А. е извършил тежко нарушение на служебната дисциплина.

Дисциплинарната комисия предлага на основание чл.224, ал.2, т.4 и чл.227, ал.1, т.10 от ЗМВР, във връзка с чл.230, ал.2, т.4 от ППЗМВР да бъде наложено дисциплинарно наказание "УВОЛНЕНИЕ" и на основание чл. 245, ал. 1, т. 8 от ЗМВР служебното правоотношение на държавния служител в МВР сътрудник Р. А. А. - водач на автомобил I степен той и домакин в „Административно-техническо осигуряване" при ДПНД, категория Е-1 степен, да се прекрати.

Въз основа на възражението на жалбоподателя Д., е събрал писмени сведения от дъщерята на жалбоподателя-В. А.. Допълнително били изискани и представени от СРП с писмо рег.№ М-97 от 20.07.2012г. писмени

доказателства, съдържащи се по досъдебно производство №173 от 2012г. по описа на СО-СГП.

С покана от 20.07.2012г. е поканена и Д. Л. да вземе отношение по искането на Р.А. да го подпомага в защитава по дисциплинарното производство.

Със свое електронно писмо вх.№ 8773 от 23.07.2012г., същата отказва да му помага. С този отказ жалбоподателят бил запознат-протокол рег. 5027 от 23.07.2012г., като му била връчена покана рег.№ 5023 от същата дата в срок от 24 часа да уведоми Д., дали желае да го представлява друг служител.

С писмо от 24.07.2012г. жалбоподателят сочи, че всички служители са му отказали защита и иска да бъде защитаван от адвокат.

Д. не е уважил това искане, тъй като в чл.230 ал.4 от ЗМВР и чл. 243, ал.1 от ЗМВР е уреден статута на служителя в дисциплинарното производство, като е предоставена възможност сам той да се защитава или да избере служител на МВР.

В това становище относно резултатите от извършеното дисциплинарно разследване, Д. е мотивирал и отказа си да му бъде назначена СМЕ според възражението на Р.А..

На осн.чл. 243, ал.3 от ППЗМВР е изготвена и втора обобщена справка рег.№ 5101 от 25.07.2012г., с която А. е запознат на 25.07.2012г. и срещу, която не е подал възражения.

В заключение Д., сочи следните правни изводи:

От така установената фактическа обстановка, Д., е заключил правилно, че като участник в движението управлявайки МПС след употреба на алкохол, не е спазил разпоредите на ЗДвП, видно от съставения му акт за административни нарушения по чл.5, ал. 3, т. 1 от ЗДвП. Управлявайки личния се автомобил "О. А. К." ДК№ СА 8324 НР в извън работно време, сътрудник Р. А. А., не се е подчинил на забраната да управлява моторно превозно средство, с концентрация на алкохол в кръвта, над 0.5 на хиляда. Същото е установено с анализ на кръвната проба, по газхроматографски метод. С това деяние е нарушил изискванията на Етичния кодекс за поведение на държавните служители в МВР. Деянието му е станало достояние на граждански лица, служители от отдел „Пътна полиция“ и ОЗ РУ „Полиция“ към СДВР, както и на органите на прокуратурата. Управлявайки на 19.05.2012г. [населено място] около 19.00 часа лек автомобил "О. А. К." с ДК № СА 8324 НР сътрудник Р. А. А. е нарушил изискванията на т. 4: „Държавният служител съобразява законността на действията, които възнамерява да предприеме“, т.7: „Държавният служител пази доброто име на институцията, която представлява“; и т.17, буква а и буква б: „Държавният служител, независимо от неговата категория и заемана длъжност, в качеството си на участник в пътното движение се подчинява: а) на нормативно определените правила за движение по пътищата в Р. Б. и б) на забраната да не управлява моторно превозно средство с концентрация на алкохол в кръвта над 0.5 на хиляда или под въздействието на друго упойващо вещество по време на изпълнение на служебните си задължения, както и в извън работно време или по време на ползването на разрешен отпуск.“ от Етичния кодекс за поведение на държавните служители в МВР, утвърден със заповед рег. № 13-2013/08.11.2006г. на Министъра на вътрешните работи, с което е извършил

тежко дисциплинарно нарушение по смисъла на чл.224, ал.2, т.4 от ЗМВР, съставомерно на чл. 227, ал. 1 "т. 10 /извършване на друго тежко дисциплинарно нарушение/ от ЗМВР, във връзка с чл. 230, ал. 2, т. 4 от ППЗМВР, а именно: деяния, несъвместими с етичните правила за поведение на държавните служители в МВР, с които се уронва престижа на службата, за което се налага дисциплинарно наказание "Уволнение".

За изясняване на относимите към дисциплинарното производство факти, Д. е събрал и представя в административната преписка протокол от разпит на свидетел-2 броя относно инцидента, протокол за медицинска експертиза, автотехническа-експертиза, които доказателства не са събрани по настоящото производство със средствата и способите на ГПК и АПК, а в хода на воденото срещу жалбоподателя досъдебно производство.

Ответникът представи и отговор на изпратената от Д. покана до Д. П.Л., която отказва да помага на Р. А. в хода на заведеното срещу него дисциплинарно производство.

Представи се и Протокол № 4995 от 19.07.2012г., видно от който, жалбоподателят е уведомен, че Д. ще посети дома му в [населено място], за да вземе обяснения от дъщеря му. По делото се представиха и самите обяснения на В. А. на лист 79-81 от делото.

По дисциплинарното производство са взети сведения в писмен вид, приложени по делото то Н. Ц. и А. А., които свидетелстват за случилото се на 19.05.2012г., както и такива от Н. А. В..

От показанията на разпитаната в съдебно заседание на 27.11.2012г. В. Р. А. - 18 г., неосъждана, без дела, неомъжена, дъщеря на жалбоподателя, се установява, че е била очевидец на инцидента с колата и баща ѝ на 19.05.2012 г. Пътували от Д. до Н. Искър. На връщане от Н. Искър привечер, около 19.00 часа срещу тях се движела тъмно синя кола, цвета ѝ бил тъмен. С фаровете тя се доближавала до тях и било прекалено близко. В този момент свидетелката седяла на предната седалка до баща си. Той я избутал вдясно към седалката и започнал да завива бързо надясно, за да избегне удара в тази кола. Не се блъснали в тази кола.

След това помни, че си ударила главата в прозореца отпред. Имало две линейки. Баща ѝ бил в едната, а нея избутали до другата линейка. Свидетелката не е посочила къде е бил баща ѝ преди да я вземе от Д., за да отидат в Н. Искър.

По искане на жалбоподателя съдът е допуснал съдебно-медицинска експертиза със задачи поставени от жалбоподателя и с участието на вещо лице токсиколог.

В съдебно заседание на 29.01.2013г. съдът е приел заключението на вещо лице д-р М. Г. М., специалист по клинична токсикология, което се кредитира от него като вярно и безпротиворечиво дадено.

За да отговори на поставените от страната въпроси, вещото лице е извършило всестранна, обективна и пълна проверка на материалите по делото и всички налични доказателства. Направил е проверки в архива на УМБАЛСМ „Н.И.П.“, както се запознал с амбулаторния журнал на Хирургичния кабинет № 105 за датата 19.05.2012г. и ИЗ № 18495/2012г. на Р. А. А.. Посетил дежурния по МВР в болницата, при когото се съхранява журнала за

алкохолните проби.

От материалите по делото става ясно, че жалбоподателят Р. А. А. обжалва заповед на директора на Д „П.“ - МВР, с която му е наложено дисциплинарно наказание „уволнение и прекратяване на служебното правоотношение“ за управление на МПС след употреба на алкохол с концентрация с кръвта над 0,5 промила. Наред с другите аргументи в своя защита жалбоподателят твърди, че е оспорил заключенията на химическата експертиза на кръвта му. Според Постановление за привличане на обвиняем (с.8) на 19.05.2012г., около 19ч.10мин., А. е управлявал л.а. с концентрация на алкохол в кръвта 1,9 на хиляда, установено с Протокол за химическа експертиза № 776/21.05.2012г. на МБАЛ [фирма] - С..

Във Възражение (с.16) А. твърди, че когато бил посетен от служители на ДПНД за снемане на обяснения в болницата, бил на медикаментозно лечение и в шок от събитието и в тези свои обяснения посочил, че употребил алкохол - две бири и голяма мастика, но към онзи момент нямал ясен спомен дали, колко и какъв алкохол е употребил. Заявява, че към тази дата не е приемал алкохол в количествата, посочени в справката.

Изяснявайки фактическата обстановка в становище по дисциплинарното производство се посочва (с.37), че около 19.10ч. управлявайки след употреба на алкохол А. предизвиква ПТП, като само катастрофира в бетонна ограда в дясно от пътя, при което пострадала дъщеря му В., настанена в „П.“ с опасност за живота и множество травми, както и самият А.. В болничното заведение били направени неуспешни опити А. да бъде изпробван за алкохол с техническо средство „Дрегер“ и му била взета кръвна проба. Освен от обясненията на А., управлението на автомобила след употреба на алкохол се установявало по безспорен начин и от сведенията от А. П., Н. Р., Н. Ц., писмени данни от досъдебното производство и химическата експертиза.(с.38) От Протокол за разпит на св. очевидец С.С. (с.58): „ ... Веднага отидох на мястото и видях младо момиче, което седеше до шофьора цялото в кръв и беше заклещено от ламарините на колата. Казах на шофьора да му повдигне главата да не се задуши. Шофьорът, мисля, че беше пиян, седна на задната седалка и хвана момичето и му изправи главата. ...” Според Протокол за химическа експертиза № 776/21.05.2012г. кръвната проба, взета от Р. А. А., е изследвана за етилов алкохол чрез газхроматографски метод и в нея се доказва етилов алкохол в количество 1,9‰.

Според Протокол за медицинска експертиза за употреба на алкохол или друго силно упойващо средство (с.63) д-р А. Ц., лекар в I хирургия, е взел кръв от Р. А. А. на 19.05.2012г. в 20.40ч. Практически протоколът не е попълнен и не е подписан от освидетелствания. АУАН № А. 164 551509 е подписан от нарушителя без отбелязване в графата за обяснения и възражения. В Сведение от А. П. (с.82) същият твърди, че пристигайки на местопроизшествието в автомобила имало двама души — мъж, на видима възраст около 50г. и жена на видима възраст около 15г, и двамата били в безсъзнание. Според Протокол (с.84) А. дава устни обяснения: „ ... преди инцидента на 19.05.2012г. след работа се почерпихме с комшии по една, две бири, една мастика ... в кръчмата в Д. Нямам спомен колко алкохол съм изпил - две бири и една мастика и то мастиката късно вече на финала.

Мастиката е била голяма. ..." От Обяснение на Р. А. от 23.05.2012г.: „ ... видяхме се със съсед и пихме две бири. След известно време решихме да пием и по една мастика. ..." От Протокол на с.з на 27.11.2012г. - св.В. А.: „ ... чух, че жената до него му казва „тихо, ние ще се погрижим" и видях, че имаше спринцовка. ... Баща ми не ми сподели къде е бил. ..." В Амбулаторния журнал на 105-ти кабинет на УМБАЛСМ „П." за 19.05.2012г. под амб.№ 8717 в 20.25ч. е записан Р. А. А. 45г. с Дг.: С. thoracoabdominalis F-ra costae IV, V, VI, VII, IX dex. Остава в I хир. Д-р Ц. Ro sc, УЗД, Hb,Ht,L . От ИЗ № 18495 на Р. А. А.: заболял - 19ч. 19.05.2012г.; постъпил - 20.25ч. 19.05.2012г.; изписан - 11.30ч 24.05.2012г.; насочен към стационара от С.; липсва Ф. за спешна медицинска помощ, в Направление за хоспитализация - насочен от д-р Ц.; пуши по 1 кутия на ден, пие по 100г. алкохол на ден; авто и ало- ориентиран, увредено общо състояние; Оперативен протокол - ... Терапия: 1. А. 3х1,5 2. С. 0,6 3. Т. п.н. 4. Р. п.н.; Анестезиологичен лист - премедикация Д. 2мг. анестезия - Д. 80. Фентанил 1; Ултразвуково изследване на коремни органи - 19.05.2012/21.08ч.; 19.05.12/21.55 - неврохирург; 19.05.12/22.10- д-р Я. ; О.: Д т,Р I, Th:R. 1000, А. 3., Т. 3х1; 02 - назално; 20.05.12г. - ... Д1. Р II, :R. 1000, А. 3х1, Т. 3х1. В. 3х1, инхалации, дих.гимнастика; 21.05.12 - А. 3х1, Т. 3х1. В. 3х1, инхалации, дих.гимнастика; 22.05.12 - Th - idem; 24.05.12 - Т. –ех.

При тези факти, вещото лице заключава, което се кредитира от съда като вярно и безпротиворечиво дадено, че съгласно изискванията на Наредба№30/27.6.2001год. за реда за установяване употребата на алкохол или друго упойващо средство от водачите на МПС се прилага комплексен подход, който включва тестване за алкохол с техническо средство на място и/или медицински и лабораторни изследвания. Диагностицирането на употребата на алкохол и неговото влияние върху психомоторните функции на човека става въз основа на: предварителни проби за алкохол; медицинско /клинично/ изследване на заподозряното лице за употреба на алкохол; количествено определяне на алкохола в кръвта, урината или други телесни течности. Според наличните данни са правени няколко неуспешни опита за тестване с техническо средство поради невъзможност на изследвания да достигне минималния непрекъснат обем издишан въздух. По неизвестни причини клинично изследване с оглед употреба на алкохол не е документирано, както в протокола за медицинско изследване, който е основният документ за това, така и в цялата медицинска документация по случая. Единствените преки данни за повлияване от алкохол са показанията на свидетеля очевидец С., който възприел жалбоподателя като „пиян", без да е уточнено какво във вида, речта, поведението и т.н е формирало това заключение.

Количественото определяне на алкохола в кръвта на уличения водач се извършва чрез вземане на кръвна проба по съответните правила, описани в Наредба №30/27.6.2001год., нейното правилно съхраняване и транспортиране и изследване в химическа лаборатория, определена в наредбата, по един от двата посочени метода - на В. или по газхроматографски метод. Полученият резултат отговаря точно на алкохолната концентрация в кръвта на водача към момента на вземане на пробата. Когато някоя от страните – административно-наказващият орган или изследваното лице не са съгласни с

резултата, те могат да поискат повторно изследване на пробата в друга лаборатория. В хода на дисциплинарното производство жалбоподателят А. няколкократно е декларирал, че оспорва заключението на химическата експертиза, но от наличните документи не става ясно дали това е направено по реда на Наредба №30 и дали и с какъв резултат е направено повторно изследване. При тези обстоятелства, приема, че алкохолната концентрация в кръвта на А., към момента на вземане на пробата е 1,9%. За лице от мъжки пол с телесно тегло 91 кг, тя отговаря на 121,03г чист алкохол (96°спирт), което е около 153мл 96°алкохол.

В материалите по делото и допълнително проверените документи не се съдържат подробности как точно е взета кръвната проба. Върху протокола за химическата експертиза ръкописно се чете: „ Кръвната проба е взета във вакутайнер, облепен и парафиниран". В хирургичния 105-ти кабинет на УМБАЛСМ „П." А. е бил приет, прегледан, диагностициран и хоспитализиран, като му е оформена ИЗ, взета му е кръв за кръвна картина и алкохолна проба. Няма данни да са му назначавани и прилагани медикаменти. В операционната е премедикиран с дормикум, а анестезията е проведена с диприван и фентанил. След операцията са назначени антибиотик, антикоагулант и обезболяващи. Впоследствие са приложени вливания на водно-солеви разтвор - Р., обезболяващи - Аналгин и Т., и отхрачващо средство - Б.. Вещото лице заключава и, че никое от посочените лекарствени средства не е могло да окаже влияние върху резултата от кръвната проба за алкохол тъй като са приложени след като тя вече е била взета от една страна и от друга никое от тях не съдържа в състава си етилов алкохол.

Наредба №30/27.6.2001год. изисква кръвната проба да бъде изследвана по газхроматографски метод и/или метода на В..

Химическият метод на В. се основава на окислително-редукционен процес. За окислител на етанола служи серноокисел разтвор на калиев бихромат, който след подходяща инкубация реагира пропорционално. Чрез титриране се определя количеството нереагирал бихромат и се изчислява концентрацията на летливите редуциращи вещества, представени като етилов алкохол в анализиранията проба. Методът е неспецифичен за етилов алкохол. Това означава, че всяко летливо вещество с редуциращ характер, което се намира в пробата и реагира с калиевия бихромат, ще бъде отчетено като етанол.

Въпреки, че според Наредба 30, двата метода са равнопоставени, за еталон се счита газхроматографският метод заради своята специфичност и по-висока точност. Понастоящем методът на В. се прилага в ограничен брой лаборатории, които не разполагат с необходимата апаратура и квалифициран персонал.

Газхроматографският метод е физико-химичен метод, който се основава на разделянето на изследваното вещество между две разнородни фази. Освен етилов алкохол се определят и други ниско молекулни вещества, които са газообразни или могат да бъдат приведени в газообразно състояние. Газовата хроматография се счита за златен стандарт за съдебномедицинските и клинични токсикологични лаборатории.

В съдебно заседание на 29.01.2013г. вещото лице допълва, че пробата е изследвана с гастрохро-матограф и изключва възможността вещества

различни от етиловия алкохол да бъдат отчетени като етилов алкохол т.е., ако са прилагани обезболяващи, които в състава си нямат етилов алкохол, цялото количество определено като етилов алкохол по този метод се счита, че се дължи на прието някакво количество спиртни напитки. С това изследване, което посочил в заключението нямало как ако е прието друго вещество различно от етилов алкохол, да покаже употреба на етилов алкохол. Когато дадената алкохолна напитка, основен етилов алкохол съдържа метилов алкохол или други съставки при изследване по гастрохроматографически метод, те се определят количествено и се представят в резултата.

Процесуалният представител на жалбоподателя-Адв. В., е заявила в съдебно заседание, като е оспорила заключението на вещото лице, че при изследване с този метод при уреди от различни поколения, които са използвани, се получавало голямо разминаване в резултата. Твърди, че в различните лаборатории се използва при осъществяване на един или друг метод, различна методология и това води до различни резултати. Жалбоподателят не е поискал допълнителна или тройна СМЕ, във връзка със стореното оспорване на заключението на единичната съдебно-медицинска експертиза.

В съдебно заседание на 29.01.2013г., Р. А. А. чрез своя процесуален представител е заявил, че в Софийски районен съд било образувано наказателното производство по отношение него, което е приключило със споразумение. Адв. В. признава, че споразумението е влязло в сила, като производството е било образувано по чл.343 Б ал. 1 от НК и във връзка със същия инцидент, който била описала в жалбата. Адвокат В. поддържа, че нейният доверител е признал вината си в това производство по чл. 343 Б ал.1 НК, във връзка с употребата на алкохол, заради която е бил уволнен и заповедта за уволнение, е предмет на обжалване в настоящото производство. От правна страна, съдът намира следното:

Обжалваната Заповед на директора на дирекция „Правно-нормативна дейност“-МВР, с която му е наложено дисциплинарно наказание „уволнение“ на основание чл. 227, ал. 1, т. 10 от ЗМВР, във връзка с чл. 230, ал. 2, т. 1 и т. 4 от ППЗМВР и на основание чл. 245, ал. 1, т. 8 от ЗМВР е прекратено служебното му правоотношение, е постановена от компетентен орган, а конкретните факти, обосноваващи основанието, възприето от органа при произнасянето му с атакуваната заповед, се съдържат в съпътстващите и приложени като част от административната преписка доказателства, като ги е обсъдил и събрал в хода на дисциплинарното производство.

Заповедта като индивидуален административен акт е издадена от директора на дирекция „П.“-МВР в рамките на предоставената му от ЗМВР компетентност на основание чл. 228, т. 3 и чл. 246, т. 2 от ЗМВР да налага дисциплинарно наказание „уволнение“ и да прекратява служебното правоотношение на служители категория „Е“.

Спазена е писмената форма при издаване на заповедта, като в съответствие с императивната разпоредба на чл. 269 от ППЗМВР изрично са посочени правните и фактическите основания за издаването ѝ. Предвид разпоредбата на чл. 246 от ППЗМВР в обжалвания административен акт са отразени данни за времето, мястото и обстоятелствата, при които е извършено нарушението и доказателствата, въз основа на които същото е установено.

На основание чл. 230, ал. 1 и ал. 2 от ЗМВР при наличието на данни за извършено тежко нарушение на служебната дисциплина, Директорът на дирекция „П.“ издава заповед рег. № I-125/01.06.2012 г. за образуване на дисциплинарно производство срещу служителя. Заповедта, съгласно чл. 231, ал. 1 от ППЗМВР е издадена във връзка с наличието на данни за извършено дисциплинарно нарушение и за неговия извършител, обективирани в цитираната в заповедта справка № 3741/30.05.2012г. от назначената със заповед № 1-113/22.05.2012г. проверка по получени данни за ПТП с Р. А. по описа на ДПНД-МВР. В цитираната заповед за образуване на дисциплинарно производство на директора на ДПНД-МВР се съдържат всички реквизити, които изисква чл. 239, ал. 1 от ППЗМВР, като директорът на ДПНД е назначил и дисциплинарно-разследващ орган.

Изпълнена е процедурата по чл. 243 от ППЗМВР, като служителът на 05.06.2012 г. е запознат срещу подпис със заповедта за образуването срещу него дисциплинарно производство и с правата му по чл. 230, ал. 4 от ЗМВР да участва в производството самостоятелно или да бъде подпомаган в защитата си от посочен от него служител на МВР, да дава обяснения да представя доказателства.

Жалбоподателят е упражнил правото си да посочи служител на МВР, който да го подпомага в защитата му, а именно държавен експерт Д. Л. - главен юрисконсулт в отдел „ППСДО“ към ДПНД-МВР. Съдът намира, че не е нарушено правото му да бъде подпомаган от друг държавен служител, което обстоятелство се установи от кореспонденцията на юрисконсулта на МВР. Заповедна следователно не е издадена в нарушение на мр.230, ал.3 от ЗМВР Във връзка с изложени доводи за нарушено право на защита, като А. твърди, че не му е разяснена и предоставена в цялост възможността да бъде подпомаган в защитата си от друг служител, същите не отговарят на истината. Във възражение вх. № 12589/19.07.2012г. по описа на ДКИАД-МВР, вх. № 8713/19.07.2012г. по описа на ДПНД-МВР, жалбоподателят изрично е посочил, че желае Д. Л. за свой защитник. С покана рег. № 5013/20.07.2012г. е поканена Д. Л. да вземе отношение по искането на Р. А. да го подпомага в защитата му по дисциплинарното производство. Със свое електронно писмо вх. № 8773/23.07.2012г. Л. отказва да подпомага служителя в защитата му по дисциплинарното производство. С отказа е запознат Р. А., отразено в протокол рег. № 5027/23.07.2012г. по описа на ДПНД и на същия е връчена покана рег. № 5023/23.07.2012г. по описа на ДПНД в срок от 24 часа да уведоми Д. дали желае да го подпомага в защитата му друг служител и да посочи имената на същия. Със свое заявление рег. № 5057/24.07.2012г. по описа на ДПНД Р. А. уведоми Д., че други служители на МВР са му отказали да го подпомагат в защитата му по дисциплинарното производство, поради което желае да бъде защитаван от адвокат. Д. не е уважил искането на жалбоподателя в дисциплинарното производство да се ползва от адвокатска защита. В чл. 230, ал. 4 от ЗМВР и чл. 243, ал. 1 от ППЗМВР е уреден статутът на служителя в дисциплинарното производство, като е предоставена възможност или той сам да участва в него и да се защитава, или да бъде подпомаган в защитата си от посочен от него служител на МВР. Изброяването е изчерпателно и законодателят не е предвидил възможност за адвокатска

защита в дисциплинарното производство. Нормите допускат единствено и само подпомагане на служителя в защитата му от друг служител на МВР. С оглед на правните разпоредби искането на Р.А. не е уважено, тъй като участие на адвокат в дисциплинарното производство е в нарушение с административно-производствените правила, определени в ЗМВР и ППЗМВР. Жалбоподателят е упражнил правото си да дава писмени обяснения, видно от приложените към административната преписка писмени доказателства - заявление рег. № 5057/24.07.2012 г., възражение рег. № 8713/19.07.2012 г., обяснение от 23.05.2012г., протокол рег. № 5251/31.07.2012г., протокол рег. № 4589/03.07.2012г., които на основание чл. 229, ал. 1 от ЗМВР във връзка с чл. 237, ал. 4 от ППЗМВР са приети от наказващия орган -директора на ДПНД-МВР.

Дисциплинарно-разследващият орган е изготвил обобщена справка рег. № 4923/17.07.2012 г., с която жалбоподателят се е запознал срещу подпис на 18.07.2012 г. На същия е предоставена възможност да даде допълнителни обяснения или възражения в срок от 24 часа на основание чл. 243, ал. 4 от ППЗМВР. От А. са постъпили възражения по направените в справката констатации, които възражения са заведени с вх. № 12589/19.07.2012г. по описа на ДКИАД-МВР, вх. № 8713/19.07.2012г. по описа на ДПНД-МВР. Във връзка с тези възражения от комисията Д. са извършени допълнителни действия и събрани доказателства, като е изготвена обобщена справка рег. № 5101/25.07.2012г. с която А. е запознат на 25.07.2012г.

На основание чл. 244, ал. 1 от ППЗМВР, дисциплинарно-разследващият орган е изготвил становище рег. № 1567/27.07.2012 г. до директора на ДПНД-МВР.

Следователно съдът приема и в този смисъл са неоснователни твърденията на жалбоподателя в представените по делото писмени бележки, че дисциплинарно наказващият орган преди налагане на дисциплинарното наказание не изслушал държавния служител както и приел писмените му обяснения, При определяне вида и размера на дисциплинарното наказание „уволнение“ е взето предвид тежестта на нарушението и настъпилите от него последици, обстоятелствата, при които е извършено, формата на вината и цялостното поведение на държавния служител по време на службата. За разкриване на обективната истина, Д. е събрал всички относими, допустими и необходими доказателства, обсъдени и в настоящото изложение като се използват всички начини и средства, допустими от закон.

Все по същите констатации, съдът приема, че Д. е изпълнил изискванията на нормата на чл.229 от ЗМВР, а съобразно ал.4 от нея, е събрал и оценил всички доказателства, включително събраните от други проверки, както и доказателствата, посочени от държавния служител.

Съдът намира, че деянието му е станало обществено известно, защото е споменато в бюлетина на МВР. В този смисъл обществената известност не трябва да се схваща само като известност в обществото, на и като известност, сред определената категория държавни служители, където жалбоподателят работи.

За пълнота следва да се посочи, че Д. е събрал показания на дъщерята на жалбоподателя и те са обсъдени в становището му до Директора на Дирекция „Правно-нормативна“ при МВР.

Действително не се установява, след първата химическа експертиза да има изготвена нова по искане на жалбоподателя. Доколкото обаче такава беше назначена в хода на съдебно заседание и резултатите от нея не променят изводите, че жалбоподателят е консумирал алкохол над законово допустимото, то Д., респ. ответникът не е допуснал съществено процесуално нарушение, така, както се твърди от ответника в писмените бележки по делото.

От събраните в хода на дисциплинарното производство доказателства се установява, че на 19.05.2012г. около 19:00ч. Р. А., в извънработно време, в [населено място], на [улица] е управлявал собствения си лек автомобил "О. А. К." с ДК № СА 8324 НР след употреба на алкохол - 1,9 промила, установено с химическа експертиза, в следствие на което е предизвикал ПТП, като е самокатострофирал.

Фактът на управление на МПС след употреба на алкохол се установява както от събраните в дисциплинарното производство доказателства, включващи и обясненията на свидетелите, служители на 02 РУ-СДВР и ОПП-СДВР, така и от приобщените доказателства, събрани по досъдебно производство № 173/2012г. по описа на отдел "Следствен" при Софийска градска прокуратура, и най-вече от приложеното по делото заключение и протокол № 776/21.05.2012г. от извършената химическа експертиза на взетата от А. кръвна проба. Видно от тази химическа експертиза, извършена по газхроматографски метод, наличието на етилов алкохол във взетата кръвна проба е 1,9 промила.

Надеждността на използваният за изследване на кръвта метод, както и спазване на процедурата по вземане на кръвната проба се доказват категорично и от назначената и представена по настоящото дело съдебно-медицинска експертиза. Видно от констатациите в същата, при изследване на кръвта по този метод, установеното количество етилов алкохол в кръвта реално отговаря на поетият от лицето алкохол. С оглед на това неоснователно е възражението на А. за това, че не е употребил алкохол или, че употребеният от него алкохол е бил в по-малко количество.

Неоснователно е възражението в жалбата на А., че неправилно деянието му е квалифицирано като несъвместимо с морала и уронващо престижа на службата. Деянието е станало достояние на широк кръг от служители и граждански лица и е несъвместимо с етичните правила за поведение на държавните служители в МВР, с което е уронен престижът на службата. С поведението жалбоподателя е нарушил т. 4, т. 7 и т. 17 б. "а" и "б" от Етичния кодекс за поведение на държавните служители в МВР, а именно, че "държавния служител съобразява законността на действията, които възнамерява да предприеме", "държавният служител пази доброто име на институцията която представлява" и "държавният служител, независимо от неговата категория и заемана длъжност в качеството си на участник в пътното движение се подчинява на нормативно определените правила за движение по пътищата на Р Б. и на забраната да не управлява моторно превозно средство с концентрация на алкохол в кръвта над 0,5 на хиляда или под въздействие на друго упойващо вещество, по време на изпълнение на служебните си задължения, както и в извън установеното работно време или по време на

ползване на разрешен отпуск". От протокол от 11.01.2007г. - приложен към преписката, е видно, че Р. А. е запознат с Етичния кодекс за поведение на държавните служители в МВР, утвърден с МЗ рег. № 13- 2013/08.11.2006г. Последното обстоятелство се признава и от процесуалния представител на жалбоподателя в представени по делото писмени бележки предоставени съобразно указания на съда по чл.149 от ГПК в с.з. н 29.01.2013 година.

Действията, нарушаващи Етичния кодекс са установени по безспорен начин в хода на дисциплинарното производство. Безспорно служителят на МВР следва да има поведение, което да води към респект по отношение на другите граждани към лицата, заемащи служба в МВР. Ето защо нарушаването на определени морални категории е несъвместимо със службата, която е заемал жалбоподателя. Жалбоподателят в този смисъл е бил наказан заради нарушаване на Етичния кодекс , не заради извършеното от него престъпление по чл. 343 от НК.

Въпреки, че съгласно чл. 224, ал. 3 от ЗМВР държавните служители в МВР носят дисциплинарна отговорност, независимо, че деянията им могат да са основание и за носене на друг вид отговорност, следва да се има в предвид, че за извършеното от Р. А. деяние, за което му е наложено най-тежкото дисциплинарно наказание по ЗМВР, е образувано и наказателно производство за извършено от същия престъпление по чл. 343б от НК, като по НОХД 16585/2012г. по описа на СРС, НК, 1-състав след сключено и влязло в сила споразумение е налице осъждане на Р. А., за което процесуалният представител на жалбоподателя потвърди в съдебно заседание на 29.01.2013 година и в депозираните по делото писмени бележки, за което беше определен срок от съда по реда на чл.149 от ГПК.

По делото няма спор, че административният акт за прекратяване на служебното правоотношение е издаден преди влизане в сила на споразумението по образуваното срещу жалбоподателя наказателно дело, това обаче не сочи на незаконосъобразност на оспорената заповед.

Следователно дисциплинарната отговорност в случая се ангажира независимо от наказателната такава, тъй като при двата вида отговорност, се засяга различен вид обществени отношения и деянията са с различна тежест, респ. по различен начин са укорими от материалния закона към момента на тяхното извършване.

Неоснователно е възражението на жалбоподателя, че заповедта е незаконосъобразна, тъй като дисциплинарното наказание следва да се наложи след влизане в сила на присъдата респ. споразумението по наказателното дело /чл. 225 ал. 4. ЗМВР/. В случая споразумението по наказателното дело е влязло в сила на 18.12.2012г., /признание на жалбоподателя в с.з. на 29.01.2013г./, а заповедта за налагане на дисциплинарно наказание „уволнение" е издадена на 09.08.2012г. и връчена на 13.09.2012г. на А. , т. е. месеци преди да е приключило наказателното дело. Това обаче е невярно, защото видно от представените по делото болнични листи, тези срокове не текат за жалбоподателя, докато той е в отпуск. Незаконосъобразна би била оспорената заповед ако е издадена след преклузивния срок по ЗМВР, а не преди това, независимо от реализирана наказателна отговорност на жалбоподателя. Аргумент за това е нормата на

чл.248 от ЗМВР, която не предоставя закрила на лицето по отношение на ползвания от него отпуск в хипотезата на дисциплинарно уволнение, послужило като основание за прекратяване на служебното правоотношение на лицето.

Настоящият съдебен състав намира, че доколкото в ЗМВР, е въведено като основание за налагане на наказание на етичния кодекс, за който не се спори, че е известен на жалбоподателя към датата на инцидента, то заповедта не е издадена в нарушение на чл. 225 ал. 4 от Закона за МВР. По делото са събрани доказателства за това, че извършеното от ответника дисциплинарно нарушение, е образувано в сроковете по 225 от ЗМВР видно от съдържанието на Заповед за образуване на дисциплинарно производство от 01.06.2012г.

Съдът изложи подробни съображения относно оценъчната дейност на Д.. Затова при издаване на заповедта за уволнение е извършена оценка на обстоятелствата по чл. 229 ал. 2 от ЗМВР . Дисциплинарно - разследващия орган е преценил както конкретните факти около ПТП, така и цялостното поведение на държавния служител по време на службата му.

От събраните доказателства дисциплинарно-разследващият орган е стигнал до правилния извод, че служителят е нарушил разпоредбите на Етичния кодекс, тъй като извършеното от него деяние е несъвместимо с изискванията към държавния служител в МВР "да пази доброто име на институцията, която представлява", да „насърчава хората да уважават закона, като дава личен пример с поведението си е и "независимо от неговата категория и заемана длъжност, в качеството си на участник в пътното движение да се подчинява на нормативно определените правила за движение по пътищата в Р. Б.; на забраната "да управлява МПС с концентрация на алкохол в кръвта над 0,5 на хиляда или под въздействието на друго упойващо вещество по време на изпълнение на служебните си задължения, както и в извън установеното работно време или по времето на ползване на разрешен отпуск".

Поведението на жалбоподателят е морално укоримо. Съгласно чл. 224, ал. 2, т. 4 от ЗМВР, нарушението на Етичния кодекс представлява дисциплинарно нарушение, за което се налага най-тежкото дисциплинарно наказание "Уволнение". Законодателят е въздигнал нарушаването на етичните правила, свързани с дейността на служител на МВР, в дисциплинарно нарушение.

Дисциплинарно-наказващият орган е извършил всички процесуални действия за доказване на дисциплинарното нарушение на А., който е участвал в административното производство, съгласно правата си по ЗМВР.

Издадената заповед съответства на целта на закона, тъй като е съобразена с личната и генералната превенция, целена от законодателя с налагането на установените дисциплинарни наказания за служители от системата на МВР.

В заповедта са посочени конкретни норми и заповеди които са нарушени. Органа при издаване на заповедта се основава на отразените в становището и справката фактически констатации, които следва да се считат за инкорпорирани в мотивната част на заповедта. В този смисъл в заповедта са посочени основанията за налагане на дисциплинарното наказание и прекратяване на служебното правоотношение на служителя, описано е конкретното деяние, представляващо тежко нарушение на служебната

дисциплина, а в становището и обобщената справка е доказано по категоричен начин извършеното от служителя нарушение.

Оспорената заповед е постановена на 09.08.2012г., за което жалбоподателят е уведомен на 13.09.2012г.

На стр.31 от делото се намира болничен лист №093041 издаден от Д. VII, на дата 30.07.2012г. видно от който жалбоподателят следва да е в отпуск по болест за периода 23.07.2012г.- 21.08.2012г. Върху болничния лист има печат и рег. Номер на МВР, а именно рег.№ 9039 от 01.08.2012г. Следователно към датата на дисциплинарното уволнение, жалбоподателят надлежно е уведомил МВР, за това, че е в отпуск в случая по болест. Към датата на връчването на заповедта жалбоподателят също е бил в отпуск, видно от болничен лист №0931087, с вх.№ 9887 от 23.08.2012г. по описа на МВР, Дирекция „Правно нормативна дейност“. Жалбоподателя видно от тези два болнични листи /стр.31 и стр.30/, е уведомил своевременно ответника за отпусъкът, който ползва с представяне на болничните листи в Дирекцията. Според чл.248 (И.. - ДВ, бр. 88 от 2010 г., в сила от 01.01.2011 г.) от ЗМВР, служебното правоотношение на държавните служители в МВР не може да бъде прекратено през време на отпуск, освен в случаите по чл. 245, ал. 1, т. 1, 3, т. 7, буква "а" и т. 8, както и когато са осъдени на лишаване от свобода за умишлено престъпление от общ характер. Доколкото обаче т.8 на чл. 245, ал.1 визира дисциплинарно наказание „уволнение“, то служебното правоотношение може да се прекрати по време на отпуск по болест.

Поради всичко изложено настоящият състав приема, че предпоставките, предвидени в закона за налагане на дисциплинарно наказание са осъществени и дисциплинарната власт на административния орган е упражнена в рамките на закона. Правилно и законосъобразно е ангажираната дисциплинарната отговорност на жалбоподателя в проведеното по отношение на него дисциплинарно производство.

Заповедта е издадена в границите на компетентност на органа, при спазване на изискванията за форма и на административно-производствените правила, както и на материално-правните разпоредби, съобразена е с целта на закона, поради което не са налице основания за нейната отмяна.

Жалбата е неоснователна и следва да се отхвърли.

С оглед изложеното, направеното искане и на основание чл. 8 във връзка с чл. 7, ал. 1, т. 4 от Наредба № 1/2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, жалбоподателят дължи да заплати на осн.чл. 78, ал.3 от ГПК Дирекция „Правно-нормативна дейност“ при Министерство на вътрешните работи сумата 150.00 лв. възнаграждение за един юрисконсулт.

Воден от гореизложените мотиви, съдът

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ подадената от Р. А. А. ЕГН [ЕГН] Гр.С., [улица] жалба от дата 25.09.2012г. против ЗАПОВЕД № I-165 от 09.08.2012 г. издадена от Директора на дирекция „Правно-нормативна дейност“ - комисар Р. Д. при МВР.

ОСЪЖДА Р. А. А. ЕГН [ЕГН] Гр.С., [улица] на осн.чл. 78, ал. 3от ГПК да заплати на Дирекция „Правно-нормативна дейност“ при Министерство на вътрешните работи сумата 150.00 лв. възнаграждение за един юрисконсулт.

Решението може да се обжалва пред Върховен административен съд на Р. Б.

в 14 дневен срок от съобщаването му на страните, чрез изпращане на препис от същото.

СЪДИЯ: